

PROGRAMOVÁNÍ V R

- `if...else` podmínka
 - `ifelse` – alternativa
 - `Switch`
- `for` cyklus
- `apply` funkce
- **funkce:** `function() {}`

if ... else podmínka

- `if (logická podmínka) {příkaz_1} else {příkaz_2}`
 - Pozn. složené závorky – pravý Alt + B/N; {}
- **logická podmínka** vrací **logickou hodnotu** TRUE nebo FALSE, tzn. je-li logická podmínka splněna, provede se `příkaz_1`, není-li logická podmínka splněna, je proveden `příkaz_2`
- **POZOR!** Příkaz `else` je volitelný, tzn. není nutný:
 - `if (logická podmínka) {příkaz_1}`
 - v případě, že logická podmínka vrátí hodnotu FALSE nebude proveden žádný příkaz

ifelse

- `if ... else` bývá většinou součástí větších cyklů (zejména v případě programování)
 - ALE osamoceně pracuje s vektory délky 1
- `ifelse` umožňuje práci s vektory delšími než 1

```
> x <- c(0,1)
> if (x > 0) {"kladné číslo"} else
+   if (x < 0) {"záporné číslo"} else {"Nula"}
[1] "Nula"
Warning messages:
1: In if (x > 0) { :
  the condition has length > 1 and only the first element will be used
2: In if (x < 0) { :
  the condition has length > 1 and only the first element will be used
> x <- c(-1,0,1,5,-5)
> ifelse(x <= 0,"Podmínka splněna", "Podmínka nesplněna")
[1] "Podmínka splněna" "Podmínka splněna" "Podmínka nesplněna" "Podmínka nesplněna" "Podmínka splněna"
```


switch

- osamoceně pracuje s vektory délky 1

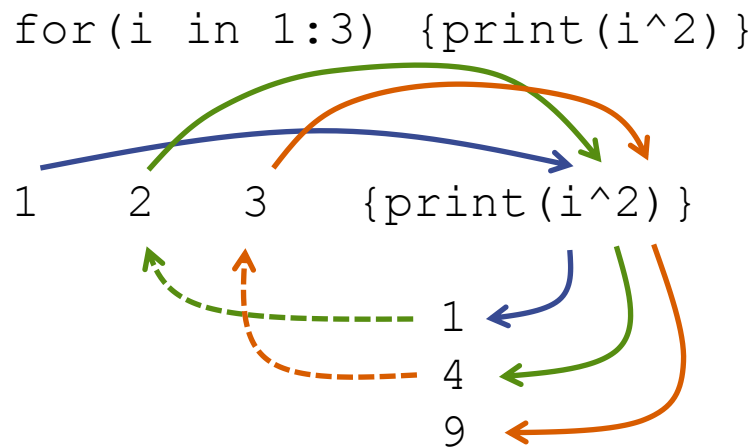
```
> switch(x, "child", "young adult", "adult")
Error in switch(x, "child", "young adult", "adult") :
  EXPR must be a length 1 vector
> switch(2, "child", "young adult", "adult")
[1] "young adult"
> switch(3, "child", "young adult", "adult")
[1] "adult"
> switch(4, "child", "young adult", "adult")
> |
```

- v momentě, kdy je zadána hodnota, která neodpovídá textovému řetězci, nebude nic vypsáno

for cyklus

- v případě, že máme opakovat několik příkazů mnohokrát
- `for (objekt in vektor_hodnot) {příkaz 1}`
- Př.:

```
> for (i in 1:10) {print(i^2)}  
[1] 1  
[1] 4  
[1] 9  
[1] 16  
[1] 25  
[1] 36  
[1] 49  
[1] 64  
[1] 81  
[1] 100  
> i  
[1] 10  
> |
```


- objekt `i` v rámci `for` cyklu upravujeme, ale cyklus to neovlivní

Uložení výsledku for cyklu

- `vektor_pok_1 = c()`
- `for(i in 1:3)`
 `{vektor_pok_1[length(vektor_pok_1)+1] <- i}`
- `vektor_pok_1`

- `vektor_pok_1 = c()` <- délka vektoru je 0

• 1 2 3 {vektor_pok_1[length(vektor_pok_1)+1] <- i^3}

length(0 + 1) = 1; 1

length(1 + 1) = 1; 8

length(2 + 1) = 1; 27

`vektor_pok_1` <- délka vektoru je nyní 3

- **POZOR:**

- ```
for(i in 1:3) {vysledek[length(vysledek)+3] <-
 c(i^3,i-2,i)}
```

- v tomto případě, se do jedné dimenze snažíme vložit tři hodnoty najednou, resp.:

- ```
vysledek[length(vysledek)+3] = 0 + 3 = 3
```

- ```
vysledek[3] <- c(1, -1, 1) což NELZE!
```

- *Alternativa:*

- ```
for(i in 1:3) {  
  vysledek[length(vysledek)+1] <- i^3  
  vysledek[length(vysledek)+1] <- i-2  
  vysledek[length(vysledek)+1] <- i  
}
```

- Nebo přímo „slučováním“ vektorů, bez `length()`:

- ```
vysledek_2 = c()
```

- ```
for(i in 1:3){vysledek_2 = c(vysledek_2,i^3,i-2,i)}
```

apply

- Funkce aplikuje funkci zadanou parametrem FUN

	[,1]	[,2]	[,3]	[,4]	[,5]
[1,]	1	5	9	13	17
[2,]	2	6	10	14	18
[3,]	3	7	11	15	19
[4,]	4	8	12	16	20

- Např.
- `apply(X = ma, MARGIN = 1, FUN = mean)`
- `apply(ma, 1, mean)` průměr po řádcích
- `apply(ma, 2, mean)` průměr po sloupcích
- Jako parametr FUN lze vkládat i námi vytvořené funkce

Funkce

- `nazev_funkce <- function (argument/y)
{výraz/skript}`
- `podil <- function(citatel, jmenovatel)
{ result <- citatel/jmenovatel
return(result)
}`
- `return()` vrátí hodnotu/výstup funkce
- `print()` zobrazí hodnotu/výstup funkce
- **Note: v případě více výsledků:**
 - `return(list(objekt1, objekt2, ... , objektN))`

• EUKLIDOVSKÁ VZDÁLENOST DVOU BODŮ

- `x1 <- c(0,0)`
- `x2 <- c(1,2)`
- `euc_dist <- function(x1, x2) {`
- `sqrt(sum((x1 - x2)^2))`
- `}`
- `euc_dist(x1,x2)`

- `A <- c(0,0,0)`
- `B <- c(1,2,3)`

- `euc_dist(A,B)`